

Skriftlig fremsættelse (30. oktober 1996)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse og lov om råstoffer. (Ændring af klage-regler).

(Lovforslag nr. L 45).

I forbindelse med reformen af plan- og naturbeskyttelseslovgivningen i 1992 blev Naturklagenævnet oprettet. Naturklagenævnet afløste det hidtidige Overfredningsnævn. Nævnet behandler i dag alle klager over kommunale afgørelser efter planloven. På Naturbeskyttelseslovens og råstoflovens område behandler nævnet kun klager, som rummer spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til de 2 loves formål. Andre klager afgøres af Skov- og Naturstyrelsen efter bemyndigelse fra miljø- og energiministeren.

Lovforslaget indebærer, at afgørelser, der påklages til Naturklagenævnet, fremover ikke kan henvises til afgørelse i Skov- og Naturstyrelsen. Der er eksempelvis tale om klager over amternes afgørelser efter naturbeskyttelseslovens § 3 om beskyttede naturtyper, klager over fredningsnævnenes afgørelser om dispensation fra fredninger og klager over amternes afgørelser efter råstofloven om råstofindvinding på landjorden.

Endvidere vil Naturklagenævnet fremover som udgangspunkt erstatte miljø- og energiministeren som klagemyndighed for Skov- og Naturstyrelsens afgørelser som 1. instans på naturbeskyttelseslovens og råstoflovens områder, ligesom Naturklagenævnet vil træde i ste-

det for Skov- og Naturstyrelsen som klageinstans for statsskovdistrikternes afgørelser efter naturbeskyttelsesloven.

De fordele, som knytter sig til et klagesystem med et uafhængigt nævn med bred politisk sammensætning og to højesteretsdommere som endelig klageinstans, vejer meget tungt. Det foreliggende forslag til ændringslov tilgodeser ønsket om et klart, gennemskeligt og sammenhængende klagesystem, hvor der ikke kan opstå tvivl om de involverede myndigheders rolle i klagesagen. Ved forslaget undgår man den uklarhed, der kan opstå ved den delte klagemyndighed, hvor klager indgives til Naturklagenævnet, men hvor nævnet henviser de fleste klagesager til Skov- og Naturstyrelsens afgørelse.

Lovforslaget indebærer, at Naturklagenævnets formand kan afgøre klager efter naturbeskyttelsesloven og råstofloven, for så vidt angår forekomster på landjorden, når klagen skønnes ikke at indeholde spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til de 2 loves formål. Formanden træffer afgørelsen på nævnets vegne, hvilket betyder, at formanden ikke imod nævnets opfattelse kan behandle sager som formandsager. Tilsvarende bestemmelse om formandskompetence findes i planloven og skovloven. De nærmere procedurer fastlægges i Naturklagenævnets forretningsorden og ved aftale.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales Folketingets velvillige behandling af forslaget.